

Vladna kriza se s hitrimi koraki bliža koncu

Andreottijevo snovanje vlade z jasnimi petbarvnimi obrisi

*Danes običajni mimohod strank, jutri bi lahko že podpisali sporazum
med člani bodoče vlade - Occhetto že sestavil komunistično vlado v senci*

DUŠAN KALC

RIM — Giulio Andreotti je očitno zajadril v mirnejše vode. Na njegovi poti ni več nobene resnejše zapreke in nihče nima več dvomov, da bo prav on predsednik nove petbarvne vlade. In to v kratkem. Mnogi namreč menijo, da mu bo uspelo že ob koncu tega tedna ali na začetku pridrogne sestavi vlado. Včeraj je v ta namen še enkrat »potipal«
tajnike petih strank, ki so doslej, in bodo še naprej, sestavljale vladno večino, da bi se prepričal, če obstaja še kakšna prejudicialna politična zapreka in da bi z njimi obravnaval programske in strukturne aspekte. Odgovori so bili dokaj spodbudni in če odštetemo nekatere rahle dvome, s katerimi skuša zlasti socialistični tajnik Craxi še naprej (pa čeprav ne več s tisto vnetostjo in intenzivnostjo kot doslej) pogojevati politične izbire, lahko mirno rečemo, da bodo nadaljnja Andreottijeva posvetovanja le gola formalnost. Danes bo v veliki veži Palače Montecitorio običajni formalni mimohod delegacij petih strank, ki jih je sklical, da bi mu dale dokončni odgovor o programskih predlogih. Jutri pa se bo spet usedel za pogajalno mizo s tajniki, vendar ne več ločeno. To naj bi bil trenutek podpisa sporazuma, ki naj bi dokončno privedel do rešitve vladne krize.

Včerajšnji posvetovalni krog s tajniki je bil po mnenju mnogih uspešen in spodbuden. Andreotti je najprej sprejel liberalnega tajnika Altissima, ki je izjavil, da je problem laičnega zavezništva za njegovo stranko že zdavnaj rešen. Zatem je bil na vrsti tajnik socialdemokratske stranke Cariglia, ki je obnovil staro grožnjo, da ne bo njegova stranka

NADALJEVANJE NA 2. STRANI

Država in dežele proti algam

Na konferenci država-dežele so poverili ministrstvu za okolje skrb za sanacijo Jadrana (Telefoto AP)

Opozicija greni kandidaturo Jaruzelskega

VARŠAVA — Ozračje, v katerem bo poljska parlamentarna skupščina danes izbirala novega predsednika republike, ni najbolj sproščeno. Po torkovem sestanku med Jaruzelskim, ki je glavni predsedniški kandidat, in opozicijo, se je doslej precej enotno mnenje razdvojilo. Čeprav je dokončno potrdil svojo kandidaturo, je Jaruzelski vse manj prepričan, da bo postal predsednik, zato je PZDP predlagal, da bi poleg njega kandidirala tudi notranjega ministra Czeslawa Kiszczaka. Predsedniško mesto naj bi tako ostalo članu partije.

Jaruzelski upa, medtem pa se vse bolj vsiljuje mnenje, da bo opozicija zaostrila svoj položaj. Velika večina njenih parlamentarcev se je namreč izrekla proti generalu, 25 poslancev in senatorjev pa je celo podpisalo petico, s katero vabi parlamentarno opozicijo, naj se uradno izreče proti Jaruzelskemu. Petico je verjetno ne bo sprejeta, saj bi jo morale osvoboditi vsaj štiri petine predstavnikov opozicije, poudariti pa je treba, da je odločno proti partijskemu predsedniškemu kandidatu tudi kakih petnajst predstavnikov Kmečke stranke (ZSL). Da ne bi prišlo do presečenj, pa je Solidarnost že pred dnevi zahtevala javno glasovanje, saj ni več skrivnost, da so tudi v PZDP sami prostostrelci, ki bi se radi nekako maščevali Jaruzelskemu in glasovali za predstavnika opozicije. Po drugi strani pa poznavalci ugotavljajo, da bi se z javnim glasovanjem povečale možnosti Jaruzelskega, kljub temu pa ne bi moglo zmanjšati razdalje, ki ga ločuje od opozicije in ki je iz ure v uro večja.

Za to, da bi bil izvoljen za predsednika republike, Wojciech Jaruzelski potrebuje polovico glasov plus enega od 599 parlamentarcev. Po prvih ocenah ga doslej poleg potrebne polovice podpira še kakih dvajset poslancev in senatorjev, vendar ta presežek, sočeč po zadnjih razpletih, ni več tako zanesljiv. Skupščina bo torej danes glasovala za enega samega kandidata, če ne bo dosegel zadostnega števila glasov, pa se bo morala ponovno sestati jutri, seveda v primeru, da bo partija predlagala novega kandidata, in sicer Kiszczaka.

Stanovanja morajo imeti parkirišča

RIM — Kasacijsko sodišče je dokončno priznalo vsem, ki živijo v stanovanjskih blokih, pravico do zasebnega parkirišča. Po daljši razpravi so sodniki sprejeli pritožbo 47 stanovalcev neke rimske stanovanjske hiše, v kateri so se kar čez noč znašli brez obljubljenih parkirišč. Podjetje, ki je zgradilo stanovanjski blok, je sicer opremilo tudi parkirišče, a ga je raje prodalo neki družbi, ki ga je mislila izkoristiti povsem drugače. Stanovalci, ki so ostali brez parkirišč, so protestirali, sodniki kasacijskega sodišča pa so obsodili gradbeno podjetje in določili, da mora vsako stanovanje v novih blokih imeti tudi dovolj obsežno parkirišče.

Sodniki so po zakonu iz leta 1967 določili tudi obseg parkirnega območja na voljo vsakemu stanovalcu. Na vsakih dvajset kubičnih metrov stanovanja ima stanovalc pravico do enega kvadratnega metra »parkirne«
površine. Parkirišča bi morala ostati last stanovalcev v vsakem primeru, tudi v prisotnosti morebitnih dodatnih zasebnih pogodb.

Rudarji so mirni, mednacionalni problem pa oblastem uhaja iz rok Stavkovni val zajel tudi rudnike v Donbasu V vsej Abhaziji so oklicali izredno stanje

MOSKVA — Kuzbaškim rudarjem so se po skoraj dvotedenski stavki pridružili tudi njihovi kolegi v največjem revirju evropskega dela Sovjetske zveze, v ukrajinskem Donbasu. Akcija se je začela v rajonu Makejevka, kjer je stavkovni odbor razčlenil zahteve stavkajočih v 33 točkah. V njih zahtevajo dodatke za nočno delo, izboljšanje življenjskih pogojev, opredelitev prostega dne in gospodarsko-financiarno samostojnost rudnikov.

V Kuzbasu v Sibiriji pa se s stavkovnimi oblastmi medtem pogaja član politburoja Nikolaj Sljunktov, vendar mu še ni uspelo prepričati rudarje, naj se vrnejo na delo. Na zasedanju vrhovnega sovjeta je predsednik vlade Rižkov pomirljivo govoril o tem, da nekaterih zahtev sibirskih rudarjev pač ni mogoče takoj izpolniti, ker je za to potrebna določena zakonodajna pot (gre zlasti za dvig pokojnin in ukinitve državne cene za premog). Cene so nasploh eno najbolj spornih vprašanj, o katerih se sedaj pogovarjajo v vseh premogovnih središčih. Premog, ki ga pridobivajo, je sicer vrhunske kakovosti, država pa mu opredeljuje

tako nizke cene, da so rudniki nerenabilni in nimajo nikakršnih skladov, da bi si delavci uredili socialne pogoje življenja in dela. Tako se v skladiščih kopičijo tone dragocenega antracita, metalurški obrati pa jadicujejo, da jim stavkajoči rudarji ogrožajo delo.

V senci rudarskih stavk pa so se ponovno razplamtel mednacionalni spori ne samo v Gruziji, temveč tudi v Gorskem Karabahu. Agencija Tass je objavila daljši dopis tudi o posledicah nenehnih sovražnih izpadov med Armenci in Azerbajdžanci. Prebivalstvo se množično izseljuje, nastajajo hermetično zaprte vasi, družine mešanih zakonov pa so tarča najhujših ustrahovanj tako z ene kot z druge strani. V Karabahu je že tako, da nihče ne ve, kdaj kdo stavka in kdaj dela, kljub temu da je vojska še zaostrila nadzorstvo.

Po večernem premirju pa je včeraj ponovno prišlo do zaostritve položaja v Abhaziji in širši Gruziji. V mestu Zugdidi so demonstranti napadli zapor in izpustili 180 obsojenih kriminalcev. Kljub policijski uri se v raznih krajih Abhazije vrstijo množična zborovanja.

Zborovanje rudarjev v Prokopjevsku (Telefoto AP)

CISL po kongresu

RIM — Z odobritvijo zaključne politične resolucije, ki vsebuje glavne strateške smernice sindikata, kakor jih je nakazal tajnik Marini in kot jih je potrdila razprava, ter z odobritvijo devetih manjših resolucij o specifičnih sindikalnih temah se je večeraj zaključil enajsti vsedrjavni kongres sindikalne konfederacije CISL. Na koncu je bilo še glasovanje novega glavnega sveta, ki bo čez teden dni izvolil iz svoje srede glavnega tajnika (nobenelega dvoma ni, da bo potrjen Franco Marini) ter ostale člane tajništva. Kongres je bil pravo zmagovalje za tajnika Marinija in bo šel v zgodovino sindikata CISL kot kongres, ki je pometel z notranjimi razprtijami ter ustvaril takšno enotnost, kakršne v tem sindikatu ni bilo že desetletja. Tako vsaj z gleda na prvi pogled po uspešnem sporazumu med »Marinijevo«
trihčetrtinsko večino in enočetrtinsko levico, ki sta si v skladu s številčno močjo porazdelili vodilna mesta. Edina še ne povsem razčiščena točka in predmet še neizčrpane razprave zadeva imenovanje dveh glavnih podtajnikov. To prakso, ki je dolga leta služila kot način za ublažitev notranjih trenj, nameravajo opustiti. Drugi argument, ki je bil na tem kongresu vseskozi prisoten in ki je prav ob tej priložnosti postal nekakšen mej-

NADALJEVANJE NA 2. STRANI

Smrt zaradi mamil v Gradu Pineti

GRADEŽ — Počitniško vzdušje v Gradežu je včeraj popoldne skalila vest o smrti 24-letnega Gianluca Marina. Po vsej verjetnosti je umrl zaradi mamil, saj so ga našli mrtvega v stanovanju v Gradu Pineti z brizgalko še zmeraj zabodeno v žilo. Mladeničevo truplo je okrog 15.30 odkrila zaročenka, ki je takoj zatem obvestila policijo. Zdravniška pomoč pa je bila prepozna, kajti po prvih ugotovitvah je smrt nastopila že nekaj ur prej.

Marin se je pred nekaj meseci zaposlil na Občini v Gradežu, kjer je bil zadolžen za vzdrževanje zelenic. V tem času se je menda tudi skušal osvoboditi zasvojenosti z mamilami, ki so ga prignala v prezgodnji grob. O tragičnem dogodku, ki je toliko bolj odmeven, ker so prav včeraj v Gorici končali sojenje skupini prekupčevalcev z mamilami, je bila uvedena preiskava.

V Pavii umrl tudi Andrea sin ženske v globoki komi

PAVIA — Včeraj je umrl mali Andrea Mancini. Njegovo drobno telesce ni preživelo nove srčne in dihalne krize in tako je Andrea izdihnil v tridesetem tednu starosti.

V bolnišnici San Matteo v Pavii se je tako prej žalostno kot tragično zaključil življenjski cikel dveh oseb, 33-letne matere in otroka, ki ga je rodila, ko je bila v globoki komi. Nesreča se je zgrnila nad družino bančnega uradnika Iva Mancinija, ko je z ženo Mario Grazio, z njunim 6-letnim sinom Stefanom in tasti preživil prijetno popoldne v Vercelliju. Mario Grazio je tistega 4. maja obšla slabost, ko so jo prepeljali v bolnišnico, pa so ugotovili, da je imela možgansko krvavitev. Zdravnikom je rekla, naj ji rešijo življenje, ker ima doma še enega otroka, kmalu potem pa je dokončno izgubila zvest.

Ko je ležala v globoki komi, je njen mož prosil zdravnike, naj se skušajo pomagati na svet otroku, ki je bil takrat še v dvajsetem tednu razvoja. Zdravnikom je dejansko uspelo ohraniti pri življenju nosečnico in njenega nedonošenega otroka, upanja, da bi oba preživela težko preizkušnjo pa je bilo zelo malo. Maria Grazia je umrla prejšnjo soboto, mali Andrea pa je od 12. junija dalje kljuboval vsem težavam, ki jih imajo nedonošenčki. Včeraj se je tudi njegovo telo nehalo boriti.

SKGZ o težavah
TV Koper
in o dogodkih
v škedenjskem
rajonskem
sosvetu

NA 4. STRANI

Polemike po koncertu ansambla Pink Floyd v Benetkah

Res mačehovski odnos Italije do lastne kulturne dediščine

Pogled na Benetke, med koncertom ansambla Pink Floyd

Sobotni koncert znanega britanskega rock ansambla Pink Floyd v Benetkah je bil nedvomno eden od najbolj sugestivnih glasbenih dogodkov v zadnjih desetletjih. Umetniška in zgodovinska kulisa Nabrežja Schiavoni, Trga sv. Marka in otoka S. Giorgio, magija prižganih briljk, polna luna na zvezdnatem nebu in kakovost glasbenega izvajanja britanskih rockerjev so ustvarili res edinstveno prireditev. Zlasti za tiste, ki so sedeli doma pred televizijskim ekranom in v miru in hladu domače dneve so uživali ob sliki in glasbi. Za vse tiste, ki so se zbrali na Nabrežju Schiavoni in na Trgu sv. Marka (edina izjema so bili tisti, sicer redki, ki so koncertu lahko sledili z gondol), je sugestivnost dogodka zbledela ob praktičnih problemih: prerivanje v množici, neustreznost (milo rečeno) sanitarij, dejstvo, da glasbe sploh niso slišali.

Sugestivnost dogodka se je povsem razblinila v nedeljo zjutraj, ko so se Benetke zbudile pod debelo preprogo najrazličnejši smeti. In skupaj s smetariji, ki so imeli nezavidljivo vlogo čiščenja nesnage, so spet bruhnile na dan polemike, še veliko bolj žolčne od tistih, ki so burile duhove pred koncertom. Temeljni beneške levičarske uprave so se dobrega stresli, začelo se je preverjanje, katerega izid je težko napovedovati. In istočasno

s političnimi komplikacijami so se začele tudi sodne, saj je tožilstvo v Benetkah začelo preiskavo o morebitnih odgovornostih upraviteljev.

Najbolj znan italijanski umetnostni zgodovinar Carlo Giulio Argan, ki je nekaj let vodil rimsko levičarsko upravo, je strogo izjavil, da »kar se je zgodilo v Benetkah je nevredno omikane države, tudi skromno civilne, kot je naša«. »Potrebne so uprave,« je še ostreje pripomnil Argan, »ki se zavedajo vrednosti Benetk. Sedanja se tega ne zaveda.«

Argan je le eden od tolikih intelektualcev, ki so dvignili svoj glas že pred koncertom in so izrekli strogo sodbo potem. Skupaj z njim je odločno nasprotoval koncertu tudi znani komunistični mislec Massimo Cacciari, ki je poudaril, da mu je sicer glasba britanske skupine res všeč, toda taki koncerti potrebujejo primeren prostor, ki naj bo ustrezen predvidenemu navalu glasbenih navdušencev.

Koncert ansambla Pink Floyd v Benetkah je namreč spet opozoril na vprašanje, o katerem se v Italiji veliko govori, a malo ukrepa: odnos do kulturne in zgodovinske dediščine. Nobenega dvoma ni, da je sodobna Italija ena od držav, ki hrani eno največjih zgodovinskih in umetniških premoženj na svetu, istočasno pa tudi ena od držav, ki slabo skrbi za zaščito tako velike dediščine. Razmetavanje s krajinskim in umetniškim bogastvom je stalnica vsega povojnega dogajanja v Italiji in koncert britanskih rockerjev v Benetkah je le zadnji člen v tej verigi absurdov. In mesto v laguni ni edina žrtev take politike. Zgodovinsko središče Firenc se duši v prometu, rimsko zgodovinsko jedro je utrpelo že nič koliko škode, Ravenna se razkroja v izpušnih plinih industrij, Palermo se ruši pod nasokom mafije in špekulantov, in z naštevanjem bi lahko nadaljevali še in še.

Seveda rešitev ni v tem, da bi Benetke in druga italijanska zgodovinska mesta spremenili v mrtve in neživljenjske muzeje, saj bi na tak način prav tako obsojili mesta in zgodovinska mestna središča na smrt. Zgodovinska mestna jedra ne morejo živeti, če v njih ni prostora za ljudi, če ob umetniškemu spomeniku ni prostora za obrtniško trgovino, če se zgodovinske dediščine ne usklajuje z bivalnimi potrebami ljudi. In če se umetniškega bogastva ne zaščiti, tako da je dostopno vsem in da ga vsi lahko uživajo v ustreznih pogojih.

To pa pomeni, da se je treba v strogih mestnih središčih odpovedati masovnim prireditvam, obenem pa posege oblikovati tako, da bodo v skladu s potrebami prebivalstva, ki v teh mestih in mestnih središčih živi, in da bodo prispevali k ohranjanju kulturne in zgodovinske identitete kraja.

Italija se doslej ni ravnala po teh načelih, pač pa ukrepala stihijsko, neuskkljeno in s popuščanjem špekulantom. Na ta način se ni pregrešila samo zoper svojo kulturno, umetniško in zgodovinsko dediščino: na ta način je ogrozila tudi enega svojih bistvenih finančnih dohodkov, kajti tok turistov in z njim priliv dragocene valute bo brezizprosno usahnil, če ne bo več tistega premoženja, zaradi katerega je Italija znana po vsem svetu.

VOJMIR TAVČAR

Poletje 89 v Novi Gorici

Znani Dare Valič »Vršilec dolžnosti«

V okviru glasbenih, gledaliških, športnih in rekreacijskih prireditev »Poletje 89 v Novi Gorici« bo na ploščadi pred novogoriškim kulturnim domom v petek, 21. julija, ob 20.30 nastopil tudi Dare Valič, član SNG Drame iz Ljubljane. Izvedel bo komedijsko monodramo »V. D. - vršilec dolžnosti«, ki jo je napisal Janez Povše in je bila nagrajena na festivalu humorja in satire v Ribnici. Večer bo dopolnil zabavno-glasbeni ansambel Primarna. Sicer pa so prireditve Poletja vsak petek, zaključna predstava pa bo na sporedu 8. septembra.

Mirko Guštin razstavlja v Repnu Mojster in les

V okviru že tradicionalne repenske razstave domačega vina - terana in raznih sort belega - spada tudi kulturni program, ki ponovno obsega pevske nastope ter likovne prireditve, saj Repen razpolaga kar z dvema razstaviščema, z galerijo v Kraški hiši ter s Pokrajinskim kraškim muzejem, ki je ves eno samo razstavišče.

In tako je v prenovljeni galeriji Kraške hiše ob letošnji vinski razstavi dal na ogled svoja dela - tuširanke, akrile, gvaše in akvarele - kraški rojak z onstran meje, Adalbert Zvab, ki je doma iz Dutovelj in ki bo svoja dela, izključno kraške motive, razstavljal vse do srede avgusta, seveda po urniku Kraške hiše, ki je občinstvu odprta le ob nedeljah in praznikih.

V malone sosednem Pokrajinskem kraškem muzeju pa se po petletnem premoru ponovno predstavlja publiki domači mojster Mirko Guštin, ki je za to priložnost pripravil veliko specifično svojih del, s katerimi je napolnil kar dva prostora. Mojster Guštin ne slika in ne odtiskuje grafičnih plošč, pa tudi kipov ne ustvarja in vendar se likovno izraža. Svoje motive izrezuje ali bolje vrezuje v les. Na stenah dveh razstavnih prostorov Pokrajinskega muzeja visi več tipično kraških motivov, npr. skupina koscev na poti na delo, velik vodnjak sredi dvorišča itd., pa tudi Miramarski grad in še kaj.

Ob teh likovnih upodobitvah v reliefu na lesu pa je na razstavi tudi več del, rekli bi, za vsakdanjo rabo, kot npr. zelo velika miza, ki ima na svoji ploskvi vrezanih več motivov, tudi omize pivcev, stoji pa na nogah, ki so vse prekrite z izrezljivimi motivi. V prvem prostoru razstavišča pa je okrogla miza, ki sloni na mogočnih nogah, v njeno ploskev pa je mojster Guštin vnesel intaržijo iz zelo svetlega, skoraj belega lesa v obliki ovalnih listov. Poleg tega je tu nekaj stolov ali stolic, izdelanih iz enega kosa lesa, iz debelega štora. In tudi v te izdelke, npr. v naslonjala teh stolic je mojster vrezal nekaj motivov.

Na razstavi je tudi nekaj lepih in tudi uporabnih pladnjev, seveda iz enega kosa lesa. Ne bomo opisovali vseh razstavljenih del, vendar moramo vsaj omeniti še dva lestence. V prvem prostoru razstavišča visi s stropa lestenev v nekakšnem modernem slogu, v drugem pa velik v pet krakov razčlenjen lestenev seveda za pet žarnic in seveda ves iz lesa.

Če gremo s spominom za pet let nazaj in primerjamo dela, ki jih je mojster Guštin razstavljal tedaj v galeriji Kraške hiše, s sedaj razstavljenimi deli, bomo ugotovili, da mu dleto sedaj lažje teče in da je svoji fantaziji še bolj popustil vajeti.

Razstava bo odprta do 23. t. m. (fre)

V zbirki Studia Humanitatis knjiga François Fureta

»Misliti francosko revolucijo«

Zgodovinar François Furet in njegova knjiga Misliti francosko revolucijo, ki je pred dnevi izšla pri zbirki Studia Humanitatis, sta ob obletnici znamenitega dogodka - Revolucije, zopet postala aktualna. Furet se je moral namreč v zadnjem času pred marsikom braniti, zaradi svojih stališč, ki so do revolucije mestoma hudo kritična. Pri francoski, kakor tudi pri vseh poznejših revolucijah pa je zgodovinarjev posej še posebej težak, saj teh dinamičnih dogodkov skorajda ni mogoče ločiti od konkretnih političnih implikacij, tako da se hočeš nočeš vsakršna kritična refleksija revolucije, čeprav strokovna, kaže tudi kot zavzemanje določenih političnih stališč. Kaj naj si potemtakem mislimo o avtorju, ki nam, za nameček še ob slovitih dvostoletnici pravi, da velika revolucija ni bila nujna, da je Francija konec 18. stoletja imela več možnih poti, kako naj zastarelo, monarhično in korporativno družbo prenovi in posodobimo? Prenova je bila res nujna, ne velja pa to za revolucijo. Furet, ki je svoje akademsko delovanje strnil na dogajanje med leti 1789 in 1795, do revolucije in njene ideologije ni prizanesljiv, zato se mora braniti pred očitki, ki lete nanj v glavnem s strani levice. Toda, mar ni po drugi strani kopica protislovij, ki izhajajo iz same revolucije, npr. Deklaracija človekovih pravic in jacobinski Teror, zadosten razlog za kritično refleksijo? Ali ne zahteva tega tudi globoka polomija komunistične revolucionarne izkušnje 20. stoletja? Glejano s površine vsa stvar še predobro teče: »naši« tovariši so se zgledevali po boljševikih, Lenin in boljševiki pa so nadaljevali delo, ki so ga bili začeli jakobinci! Res, na videz je vse tako preprosto, da postaja že sumljivo.

Avtor je skušal v prvem poglavju, naslovljenem »Francoska revolucija je končana«, odgovoriti na mnogoterla vprašanja, ki jih poleg stroke postavlja tudi sodobna, moderna politična misel. Prav ta, prvi del knjige, ki revolucije sicer ne obravnava »učbeniško«, marveč dogodek konceptualno razčlenjuje in ga strukturalno analizira, omogoča bralcu najbolj globalen, celovit pogled v problematiko. Odlika Furetovih razprav je tudi ta, da hkrati reflektira lastno početje, skuša svoja sta-

lišča argumentirano podpreti in jim dati konsistenco. Takšen pristop, med drugim značilen za t.i. novo zgodovino, ki se ne omejuje zgolj na narativnost dogodkov, temveč jih želi konceptualno zapopasti, Furetovo razpravo v celoti razločuje od desnih obravnava revolucije, ki se zmorejo zoper njo postaviti le z negativnim zavračanjem (per negationem).

Med splošnejše ugotovitve, ki jim Furetovo raziskovanje podeljuje koherenco, velja omeniti velikanski naboj »laične eshatologije«, kot jo sam imenuje, zagledanosti v prihodnost, ki jo prinese revolucija. Ta credo je nosil s seboj idejo enakosti in svobode, razumljene predvsem v nasprotju s staro družbo. Toda po drugi strani je prav ta credo, ta v nekaj mesecih izrazito zgoščena, dinamična zagledanost, ki ni pomišljala prekiniti z dotedanjo zgodovino, z Moharjijo in Cerkvijo, ki je obglavila kralja in spremenila kalendar, ta zagledanost in volja po novem in svobodnem sta prav kmalu pokazali svojo mejo. Furet, mestoma sicer ne preveč prepričljivo pokaže, da jakobinski Teror leta 1793 ni bil naključna epizoda, pa niti ne posledica psihološke vrste, Robespiera ali koga drugega. Sprožil se je mehanizem, ki človeku samemu uhaja, in je naposled samega Robespiera privedel pred giljotino. Preprosto: govorjenje o svobodi in enakih zahteva krivice!

Furet pa zavrača tudi teorijo »okoliščin«, ki je do pred nedavnega polnila marksistično vulgato. Saj so nam znane zgodbe o tem, kako so bile žrtve, ki jih je zahtevala revolucija, nujne zaradi »okoliščin«. Nekateri avtorjevi pasusi so napisani zelo lucidno in ponujajo ogrodje za analizo revolucije nasploh. Tak je na primer element vojne s sovražno silo, tujcem, ki ga, zdi se, zahteva vsaka revolucija. Tako se, pravi avtor, »slehera zgodovina revolucije ne sme ukvarjati zgolj z učinkovanjem »okoliščin« na dogajanje zapovrstnih političnih kriz, temveč tudi in zlasti z načinom, kako so bile »okoliščine« hkrati predvidene, pripravljene, prirejene in uporabljene v revolucionarnem imaginariju in v bojih za oblast«. Vojna s tujcem omogoča, da tisti, ki se bori za oblast, ljudstvo razdeli na pat-

riote in izdajalce. Zdi se, da je komunistična izkušnja v mnogočem sledila tem nastankom prve francoske revolucije, Furetovo doprinos pa je zlasti v tem, ko je pokazal, da l. 1793 z jakobinci ni prišlo kot slučajna poteza, marveč kot določena nujnost »stvari same«. In tu je težava, pred katero se je dolgo časa slepilo levičarsko zgodovinske, desnica pa se je omejevala na enostavno in brezpredmetno zavračanje. Danes nihče ne dvomi, da je francoska revolucija mejnik, ki je zaznamoval novo epoko evropske civilizacije in demokracije. Navzlic temu leži v njej, na rojstnem mestu demokracije, njena druga stran - Teror, njeno globoko potlačeno, arhaično jedro, tisto, česar demokracija sama ne zmora misliti. Končno sta obe stranpoti 20. stoletja, fašizem in stalinizem, strukturalno gledano prvič vzniknili s francosko revolucijo: zapiranje in giljotiniranje »z vrha« navzdol in neskočno iskanje izdajalcev znotraj lastnih vrst (Robespierre), ali pa skupno stekanje energije od ljudstva navzgor in časčeneje enega vodje (Napoleon), kar je značilno za fašizem.

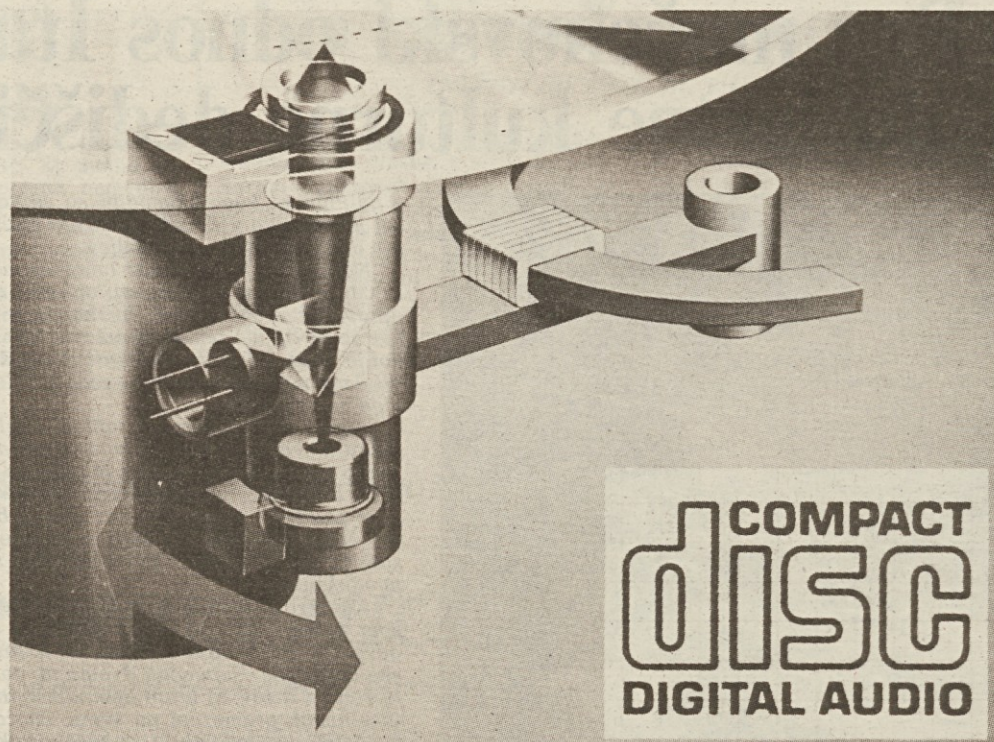
V drugem delu knjige avtor podrobneje obravnava različne možne zgodovine francoske revolucije, pri čemer najprej kritično obdela marksistično varianto, zlasti pisanje avtoritete s tega področja, Alberta Soboula, koristen pa je Furetu zdita zgodovini Tocquevilla in Augustina Cochina, kar se bo nemara izkazalo za konservativno izbiro. Naj zaradi tega omenimo še to, da je bil Furet, pred svojo streznitvijo po Stalinovi smrti, član Komunistične partije Francije. Prevod njegove knjige, ki ga je opravil Braco Rotar, s spremno besedo opremila pa Neda Pagon, vnaša v domače obravnavanje Revolucije korenit preobrat.

Kajpak, če že toliko govorimo o francoski revoluciji, nam ni treba vseh kart staviti na Fureta; dejstvo, da so med vsemi možnimi deli na to temo, in ni jih malo, pri zbirki SH zbrali prav njega, pa se zdi kar posrečeno. In še nekaj je: knjiga Misliti francosko revolucijo dokazuje tudi to, da je Revolucijo, celo z dvestoletne razdalje, dokaj težko misliti.

IGOR ŠKAMPERLE

Laserske plošče CD - bleščeča zvezda na nebu sodobne tehnologije

Marko Čubej

Ko je leta 1877 Thomas Alva Edison iznašel prvi fonograf, si prav gotovo ni mogel predstavljati, kako bomo poslušali glasbo v dvajsetem stoletju. Tehnologija se je v zadnjih desetletjih močno razbohotila, saj je miniaturizacija omogočila skoraj neverjetne sestave najrazličnejših elektronskih proizvodov. Še pred vojno in v prvih povojnih letih so le najbolj premožni ljudje lahko poslušali glasbo s plošč, ki so se vrtele na slikovitih gramofonih. V naslednjih letih je popularizacija vsakovrstnih glasbenih struj privedla izdelovalce gramofonov do tega, da so skušali pripraviti glasbeni zapis za vsak žep. Gramofoni so se znatno izpopolnili, izdelava glasbenih zapisov na ploščah se je močno izboljšala, z

vsak smrtnik, saj so najcenejši modeli na razpolago že za borih 200 tisočakov. Tudi cena same laserske gramofonske plošče se je v zadnjih letih znatno znižala, kljub seveda dejstvu, da je v primerjavi z normalno LP ploščo še najprej precej dražja. Digitalna plošča je nedvomno doživela neverjeten vzpon. Čemu tak uspeh? Te plošče nudijo namreč nekatere prednosti, ki so v primerjavi z normalno LP ploščo bistvenega pomena. Če bi želeli recimo zabeležiti to s posebno lestvico, bi na prvo mesto postavili izjemno kvaliteto posnete glasbe, na drugo mesto neprimerno daljšo obstojnost posnetkov, na tretje mesto pa dolžino zabeleženih pesmi, saj lahko na vsako

Prednosti digitalnega zapisa

Ob tem so začeli razvijati še druge optične diske. Plošče vsebujejo razne zapise, ki so lahko numerični ali pa ne. Poleg zvoka vanje lahko zabeležimo slike ali tekste ali pa same številke. Strokovnjaki skušajo uporabiti novo ploščo na najbolj primeren način. Seveda je treba sestaviti temu primerne aparate, ki bodo lahko uporabljali celoten potencial digitalnih plošč. Sedaj razvijajo namreč sistem, ki bo omogočal brisati in ponovno uporabljati optični disk. Istočasno pa težijo po izboljšavi elementov, po novih možnostih kodiranja informacij na digitalne plošče.

Kako je sestavljena laserska plošča? Že prej smo omenili, da niso vsi optični diski digitalni. Analogni zapis je namreč lažje in ceneje izvedljiv od digitalnega, zato pa glasbena informacija v številčni obliki zagotavlja popolnoma verno reprodukcijo zvoka - razmerje med signalom in šumom, ki se pri klasičnih gramofonih suče krog 30 dB, v primeru laserskih gramofonov presega celo 90 dB. Digitalni zapis sestavlja zaporedje binarnih števil 0 in 1 (binary digit). Pri analognem shranjevanju glasbenega zapisa je izdelovalcem plošč vedno povzročalo velike glavice popačenje in šum, ki sta prišla do izraza že pri snemanju. Z digitalnim zapisom so lahko ti dve večkrat neprijetni postavki odstranili, saj so biti (binarna mesta) zaželeni informacije točno določeni. Če ste že kdaj imeli priložnost poslušati CD ploščo, ste lahko zaznali, da je v nekaterih primerih šum popolnoma odsoten. Ko ste namreč na domačem hi-fi sistemu "navili" glas, je pri normalnih vinilastih ploščah prišel na dan nadležni šum, ki je zlasti izstopal pri kakem klavirskem pianissimu. S CD ploščo je znanstvenikom uspelo ta šum skoraj v celoti odstraniti. Res je, da je na nekaterih CD ploščah šum kljub vsemu prisoten. Temu botruje začetni glasbeni posnetek, ki ni bil opravljen z digitalno tehniko. Način snemanja glasbe je med drugim tudi pazljivo zabeležen na posamezni CD plošči. Sigla DDD pomeni, da so tehniki vse snemalne operacije opravili z digitalno tehniko, ADD pa, da je bil prvi glasbeni zapis opravljen v analogni tehniki - zato bo šum še naprej prisoten.

Če ni prahu in trenja...

Nekaj besed o uporabi laserja pri branju glasbe. Klasični gramofon sestavlja igla, ki s pomočjo ojačevalnega sistema nudi analogni signal. Magnetni zapis na traku pa "bere" glava, ki zabeleži spremembe v orientaciji magnetnega polja. Oba sistema sta podvržena mehanskemu kontaktu, ki ima veliko opravkov z nadležnim prahom in praskanjem. Prav ta kontakt je krivec, da se kviljeta predvajanega zvoka znatno poslabša.

Pri laserskem branju zapisa je edini stik med ploščo in aparaturom za predvajanje tenak svetlobni žarek, ki ga nudi laser. Ta pošilja s pomočjo nekaterih zrcal in manjših leč svetlobni žarek, ki analizira višino in dolžino izboklin na optični plošči. Dobljene podatke spremeni poseben del aparata v električne impulze, ki kot analogen signal potujejo nato proti ojačevalniku. Sicer je način branja laserske plošče zelo zapleten in preveč specialističen, da bi ga na tem mestu želeli pregledati in preučiti.

Nastanek CD plošče je prav gotovo zanimivo poglavje v očarljivem svetu laserskih plošč. Izdelava teh plošč mora biti zelo natančna, saj bi v nasprotnem primeru ne dosegli zaželenih rezultatov. Temu primeru na je seveda tudi cena, ki jo moramo odšteti, če želimo poslušati compact disc tega ali onega pevca ali glasbene skupine. V večini trgovin stane CD plošča 26 tisoč lir, cena pa naraste, če želimo kupiti ploščo s klasično glasbo, v nekaterih primerih pa znatno pade - to največkrat v primeru kakih starih analogno posnetih plošč, ki so jih prenesli na CD plošče.

Deutsche gramophon že vrsto let...

Na zemeljski obli se s prodajo glasbe bavi kar lepo število oseb. Število glasbenih hiš, ki redno predstavljajo najnovejše hite in plošče "svojih" pevcev ali orkestrrov, nam ni točno znano, saj jih je res na pretek. Mirno pa lahko trdimo, da je resnejših proizvajalcev plošč in trakov, bore malo. Prav vsem je dobro znana nemška tovarna plošč Deutsche gramophon, ki že vrsto let ponuja izbirčnim glasbenim sladokuscem znaten izbor klasične glasbe. Po vojni so nastale še nekatere druge tovarne, ki so se razvile v prave svetovne kolose. Kljub temu, da je število tudi prestižnih gramofonskih hiš precejšnje, si avtonomno tiskanje CD plošč lahko privoščijo le nekatere. Vse ostale se morajo namreč nasloniti na tovarne, ki so si nabavile dragocene naprave za izdelavo takih plošč.

Kdor že ima doma laserski gramofon, prav gotovo dobro ve, koliko dražje so CD plošče t. i. Master recording. Ko pripravljajo lasersko ploščo, morajo najprej zapisati s pomočjo laserja električni digitalni signal na steklen disk, ki se imenuje glass master. Tega nato po dolgem postopku predelajo do določene stopnje, ko lahko nanj pritisnejo podlago iz plastike, oziroma polikarbonata. CD Master pa izdelujejo neposredno iz glass masterja in je zato glasbeni napis neverjetno jasnejši in izrazitejši. Tak CD je temu primerno dražji, saj v nekaterih primerih presega kar 100 tisoč lir.

»Debelina« le 0,6 mikrometra

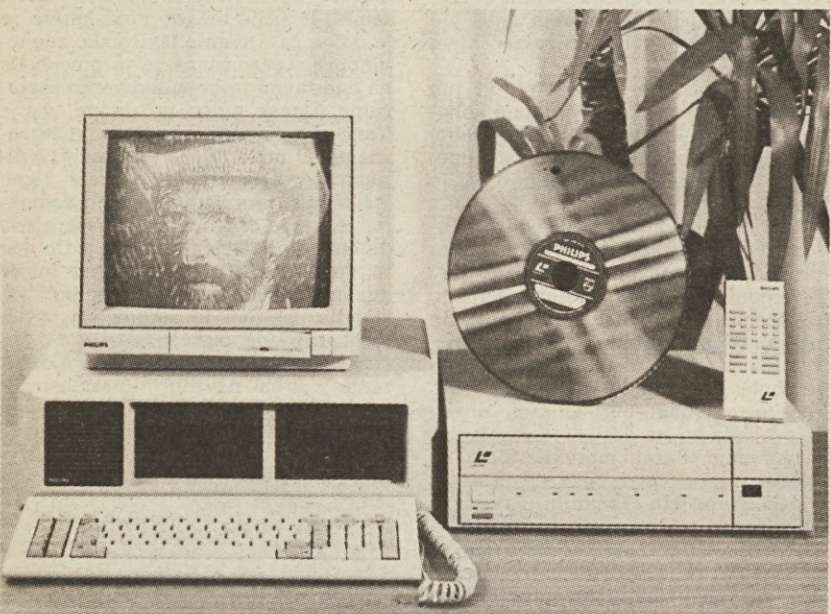
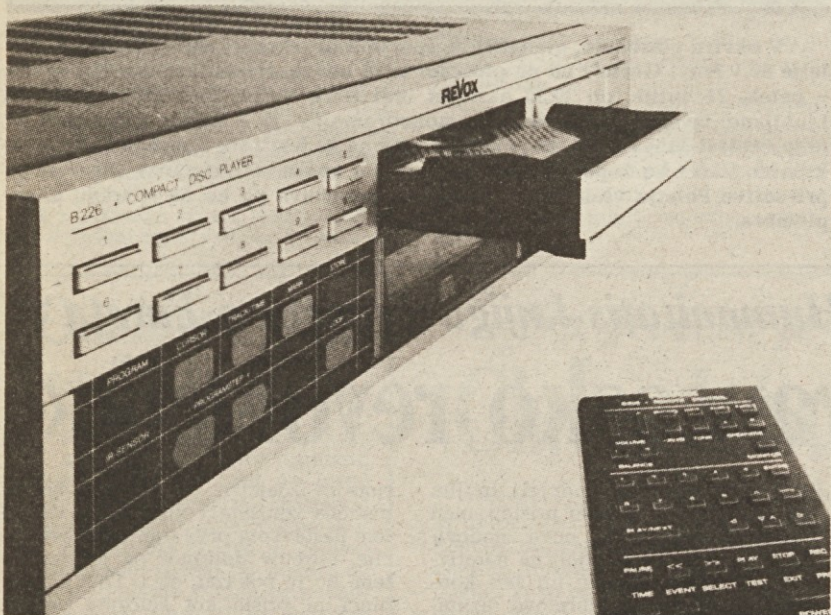
Že prej smo povedali, da mora biti izdelava CD plošč izredno natančna. Navedimo le nekaj zgovornih podatkov: debelina sledi meri borih 0,6 mikrometra, razdalja med

dvema "kanalčkoma" meri 1,6 mikrometra, izbokline pa presega nekaj desetink mikrometra. Vse izdelane plošče pa niso prav perfektno. Izdelovalci laserskih gramofonov so zato morali pri proizvodnji svojih aparatov pomisliti tudi na morebitne nepravilnosti, ki bi lahko povzročile nemalo problemov pri prodaji svojih izdelkov. Sedanji laserski gramofoni so dosegli že tako tehnološko stopnjo, da jih lahko kupimo brez vsakih pomislekov. Seveda so nam na razpolago tudi prenosni CD playerji. Nekateri svetovno znane tovarne kot Philips, Sony, Matsushita, Sharp in Thompson so pripravile vrhunske prenosne gramofone, ki jih lahko, če želimo, povežemo na domačo hi-fi napravo. Prav tako je bilo nemogoče, da ne bi lahko poslušali digitalni glasbeni zapis v avtomobilu. Tudi tu so vam na razpolago številni car stereo aparati. V tem primeru pa boste morali nekoliko globlje seči v žep, saj proizvajalcem elektronskih aparatov še ni uspelo doseči cenejšo miniaturizacijo.

V prodajo kot na med toda prihaja dat

V zadnjih dveh letih so se laserske aparature neverjetno razpasle. Svetovni proizvajalci visokokvalitetne opreme so naleteli na ugodna tla, saj so leta 1987 prodali kar 14 milijonov digitalnih gramofonov in okrog 270 milijonov CD plošč. V lanskem letu se je prodaja povečala za približno 40 odstotkov, pričani pa smo, da se bo trend še nadaljeval.

Laserske plošče se bodo v naslednjih letih uveljavile tudi v drugih uporabah. Že sedaj namreč razpolagamo s CD-ROM ploščami, ki so namenjene skoraj izključno računalniški uporabi. Te plošče lahko le beremo, torej gre za spominski disk, ki drži reči in piši kar 600 megabyte vsakovrstnih podatkov. To pomeni, da je mogoče na to ploščo spraviti približno 300 tisoč tipkanih strani. Poleg teh si lahko nabavimo tudi že video CD. S temi lahko poslušamo tudi normalne CD plošče, po želji pa lahko sledimo v sliki in glasbi nekaterim glasbenim nastopom, ki so jih posneli z res enkratno digitalno tehniko. Kaj vse bo zraslo v naslednjih letih v laboratorijih svetovnih proizvajalcev visokokvalitetne opreme? Na to vprašanje je prav gotovo nemogoče odgovoriti, saj se je le pred tridesetimi leti vse to, kar danes imamo, zdelo sama fantazija. Uspeh laserskih plošč se bo torej še nadaljeval. Toda v svetu hi-fi je že prišla na dan novost, ki bo mogoče trn v peti tudi CD ploščam. To je DAT - Digital audio tape. O tem pa kdaj drugič.

Švicarsko podjetje Revox, ki slovi po registratorjih, je pripravilo svoj laserski gramofon. Na spodnji sliki je Philipsov video CD, ki v sestavi z računalnikom lahko nudi neverjetno paleto možnosti v avdiovizualni tehniki

razmahom hi-fi aparatov in z oddajanjem radijskih programov po etru pa je dosegla najvišjo stopnjo popularizacije.

Izum laserskih plošč

Tehnološko tekmovanje pa je še vedno v teku. Leta 1983 sta namreč nizozemski Philips in japonski Sony poslala na tržišče ploščo nove vrste: lasersko gramofonsko ploščo, ki jo najraje označimo kar s kratico CD (compact disc). Digitalna plošča CD je v nekaj letih dosegla neverjeten uspeh. Kdor si je želel še pred nekaj leti kupiti laserski gramofon, je moral zanj odšteti dober milijon lir. Sedaj si ga lahko privoščijo že skoraj

ploščico shranimo dobro uro glasbe. Če temu dodamo še praktičnost spravljanja CD plošč - premer srebrne plošče meri borih 12 centimetrov - je na dlani, čemu je digitalna plošča doživela tak uspeh.

Uvodoma smo že omenili, da ima za izum in razvoj laserskih plošč največ zaslug nizozemska tovarna Philips. Prvo lasersko ploščo so nizozemski podjetni močje predstavili leta 1979, šele nato se jim je pridružilo še drugo svetovno znano podjetje japonski Sony. V naslednjih letih so ploščo prevzeli še ostali svetovni proizvajalci, saj so spoznali, da bodo CD plošče v naslednjih letih vir neizmernega dobička.

Sonyjev prenosni CD player je najmanjši laserski gramofon, saj meri 9,4x3,3x9,9 cm, tehta pa okrog pol kilograma

V prvi alpski etapi francoskega toura Lemond se je branil uspešno

BRIANCON — Prva alpska etapa z vrhovoma Vars in Isoard ne bo ostala v trajnem spominu letošnjega toura. Namesto pričakovanih »epških podvigov« je prišlo le do manjših prask, zmagovalc pa je v bistvu Lemond, ki je odščitnil Fignonu še trinajst sekund in spoznal, da je Delgado najbrž manj nevaren, kot je mislil.

Etapo je dobil malo poznani Švicar Richard pred Francozom Cornilletom, skupina boljših pa je stalno vozila za njimi. Delgado je poskušal večkrat povečati ritim dirke, vendar pa pri tem ni bil dovolj prizadevan in Lemond ni bil nikoli v težkem položaju. Nasprotno je Fignon kar trikrat izgubil stik z ostalimi (največ je imel 30" zaostanka), a je med spusti vsakič nadoknadil zamudo, le prav na koncu, ko se je v napad pognal Mottet, je znova popustil in v enem samem kilometru izgubil 13 sekund.

Kaj več o tem, kdo bo dobitnik letošnje dirke po Franciji, bo nemara mogoče izvedeti danes, ko bodo koleksarji opravili vzpon na tradicionalni vrh toura Alpe d'Huez, še prej pa na Galibier in La Croix de fer.

Italijan Gianni Bugno je na vseh včerajšnjih vrhovih prispel z zamudo, na cilju je ta znašala četrt ure. Načrt, da bi se na končnem vrstnem redu uvrstil med deseterico boljših, je tako dokončno spodletel.

VRSTNI RED 16. ETAPE: 1. Richard (Švi.) 4:46'45"; 2. Cornillet (Fr.) po 2'34"; 3. Mottet (Fr.) 4'50"; 4. Lemond (ZDA) 4'51"; 5. Gayant (Fr.); 6. Delgado (Šp.); 7. Theunisse (Niz.); 8. Rooks (Niz.) v Lemondovem času; 9. Fignon 5'04"; 10. Alcala 5'26"; itd.

SKUPNA LESTVICA: 1. Lemond (ZDA) 72:42'30"; 2. Fignon (Fr.) po 53"; 3. Mottet (Fr.) 2'16"; 4. Delgado (Šp.) 2'48"; 5. Rooks (Niz.) 6'05"; 6. Theunisse (Niz.) 7'14"; 7. Lejarreta (Šp.) 7'28"; 8. Alcala (Meh.) 7'37"; 9. Indurain (Šp.) 8'25"; 10. Hampsten (ZDA) 9'35"; 11. Millar (VB) 10'45"; 12. Kelley (Irska) 10'45"; itd.

Longova nezadržna

Na ženskem touru se medtem nadaljuje zmagovalje Longove, ki je premočno dobila tudi gorsko etapo Isoarda z 1'55" prednosti pred Italijanko Caninsovo, ki ima na lestvici zdaj že 5'31" zaostanka.

Vodilna deželna nogometna klub v 1. kolu igrata doma Triestina z Licato, Udinese z Romo

RIM — Računalnik CONI je včeraj zjutraj sestavil koledar bližnjih nogometnih prvenstev A in B lige, ki se bosta zaradi svetovnega prvenstva prihodnjega leta začeli že 27. avgusta. Za A ligo so predvideni štiri odmori: 15. oktobra, 12. novembra, 24. decembra in 1. aprila. V B ligi pa bodo počivali 24. decembra, 14. januarja in 8. aprila.

Od 27. avgusta se bodo tekme pričele ob 16.30, od 10. septembra ob 16.00, od 24. septembra ob 15.00 (povratek k sončni uri), od 15. oktobra ob 14.30, od 4. februarja ob 15.00, od 25. marca (legalna ura) ob 15.30 in od 29. aprila ob 16. uri.

Preddsednik nogometne zveze Matarrese je ob priliki napovedal oster boj proti nasilju. Dejal je, da bo FGCI poostri kazni proti društvom zaradi izredov navijačev, strože pa bo postopala tudi proti odbornikom, ki bodo s svojimi izjavami škodovali navijače. Slabi časi se pišejo tudi grobnim nogometšem, ki jih čakajo še daljše kazni.

Sestavljalci koledarja so upoštevali, kolikor je bilo mogoče, želje društev. Ekipam, ki so zaposlene v evropskih pokalih, so pred mednarodnimi preiz-

kušnjami pripravili »lažji« spored, mestni derbiji in dvoboji med prvimi petimi ekipami iz minulega prvenstva pa bodo na sporedu v sredini sezone. Prvi velik spopad bo v četrtem kolu med Sampdoria in Interjem.

Za novince Udineseja je začetek težak (Roma, Napoli, Bologna, Milan, Sampdoria). Juventus bo v Vidmu gostoval 19. novembra v 12. kolu. Deželni ljubitelji nogometa bodo na svoj račun prišli šele v povratnem delu sezone, ko bodo na stadionu Friuli gostovali Napoli (14. 1.), Milan (21. 1.) in Inter (29. 4.).

Spored 1. kola (27. 8.): Ascoli - Napoli; Atalanta - Verona; Bari - Fiorentina; Cesena - Milan; Genoa - Lecce; Inter - Cremonese; Juventus - Bologna; Lazio - Sampdoria; Udinese - Roma.

Spored B lige pa je sledeč:
1. kolo (27. 8., pov. 21. 1.): TRIESTINA - Licata; **2. kolo (3. 9. in 28. 1.):** Monza - TRIESTINA; **3. kolo (10. 9. in 4. 2.):** TRIESTINA - Foggia; **4. kolo (17. 9. in 11. 2.):** Catanzaro - TRIESTINA; **5. kolo (24. 9. in 18. 2.):** Reggiana - TRI-

ESTINA; **6. kolo (1. 10. in 25. 2.):** TRIESTINA - Avellino; **7. kolo (8. 10. in 4. 3.):** Pisa - TRIESTINA; **8. kolo (15. 10. in 11. 3.):** TRIESTINA - Messina; **9. kolo (22. 10. in 18. 3.):** Barletta - TRIESTINA; **10. kolo (29. 10. in 25. 3.):** TRIESTINA - Padova; **11. kolo (5. 11. in 1. 4.):** Pescara - TRIESTINA; **12. kolo (12. 11. in 14. 4.):** TRIESTINA - Brescia; **13. kolo (19. 11. in 22. 4.):** Parma - Triestina; **14. kolo (26. 11. in 29. 4.):** TRIESTINA - Ancona; **15. kolo (3. 12. in 6. 5.):** Torino - Triestina; **16. kolo (10. 12. in 13. 5.):** TRIESTINA - Reggiana; **17. kolo (17. 12. in 20. 5.):** Como - Triestina; **18. kolo (30. 12. in 27. 5.):** TRIESTINA - Cagliari; **19. kolo (7. 1. in 3. 6.):** Cosenza - TRIESTINA.

Ogorčenje v Vidmu

VIDEM — Demokratična javnost v Vidmu še naprej za ogorčenjem sledi aferi v zvezi z najemom izraelskega nogometiša Rosenthala, ki je bil že tarča antisemitskih napadov (napisi na sedežu Udineseja, anonimni telefonski klici itd.). Združenje bivših političnih deportirancev v nacistična taborišča Aned je včeraj zahtevalo zasleditev in obsoditev avtorjev nesramnih izpadov.

Včeraj so na sedežu tržaškega drugoligaša predstavili ekipo

Triestina z ambicioznimi načrti

Včeraj so na sedežu tržaške enajstere predstavili javnosti novo Triestino, ki bo v prihodnji sezoni nastopala v prvenstevu italijanske nogometne B lige. Za to predstavitev je bilo zanimanja mnogo, potekalo pa je na dveh nivojih. Kako se bo obneslo to napovedano in ob vsakem uradnem govoru poudarjeno pobratenje med mestom in ekipo (prvi korak naj bi bila uradna sponsorizacija tržaškega dnevnika Il Piccolo), po drugi strani pa kako se bo pač obnesla ekipa. Politika trenerja Marina Lombarda je povsem jasna. Ne zanimajo ga zveneča imena, temveč igralci, po možnosti mladi, ki naj bi bili ambiciozni in naj bi ustvarili skupino prijateljev, v kateri je veselje delati. To je uresničil že lani, ko je ekipa povsem nepričakovano dosegla napredovanje, s tem »idejnimi« prijemom pa namerava nadaljevati tudi v tej sezoni.

Na vprašanje namreč, kakšne so ambicije te ekipe, ni bilo točnega odgovora, vendar pa je bil optimizem očiten. Novi igralci naj bi bili prav tisti, ki so ekipi manjkali, da se spremenijo v

harmonično celoto, saj ni trener Lombardo skrival zadovoljstva nad njimi. Že res, da je razpon med C-1 in B ligo velik, vendar to še ne pomeni, da niso lahko te ambicije povsem realne. O napredovanju seveda ni hotel nihče

izreči besede, vendar pa so ga med vrticami omenjali kot možnost.

Predstavitev se je udeležil tudi prvi občan Richetti, ki je s svojo prisotnostjo hotel dokazati idejno povezavo med mestom in svojo ekipo, takoj za

uvodnim govorom župana pa je spregovoril predsednik De Riù, predstavnik nogometašev, zadnji nakup Giuseppe Romano in kapetan ekipe Maurizio Costantini, odgovorni urednik Piccola Paolo Francia, na vprašanja pa je odgovorjal trener Marino Lombardo. V popoldanskih urah se je ekipa že podala na priprave v Nova Ponente pri Bocnu, kasneje pa jih bo nadaljevala v Bazovici, kamor se podaja že dolga leta.

Igralci, ki bodo v prihodnji sezoni branili barve tržaškega drugoligaša so sledeči: vratarja - Gandini (letnik rojstva 1960), Drigo ('72); branilci - Cernecca ('70), Cerone ('62), Consagra ('64), Costantini ('62), Duszoni ('72), Lenarduzzi ('57), Polonia ('68), Poletto ('68), Tiberio ('68); vezni igralci - Butti ('61), Danelutti ('65), Di Rosa ('64), Giacommaro ('63), Papais ('61), Pasqualini ('70), Rizzoli ('73), Marchesani ('69); napadalci - Braico ('72), Lerda ('67), Romano ('62), Russo ('59), Trombetta ('62). (dj)

Rally po Novi Zelandiji

Lancia ni bilo Zmagala je Mazda

AUCKLAND — Na rallyju po Novi Zelandiji, veljavnem za svetovno prvenstvo, je zmagal Šved Ingvar Carlsson na mazdi. Na drugo mesto se je uvrstil domačin Millen (mazda), tretji pa je bil Britanec Wilson (vauxhall). Lancia se te preizkušnje ni udeležila, na lestvici za SP pa po sedmih preizkušnjah še naprej vodi Italijan Biasion na lancii.

Za atletske grand prix Golden gala

PESCARA — Na obnovljeni atletske stezi v Pescari bo danes zvečer tradicionalni miting Golden gala, to je 11. preizkušnja letošnjega atletskega grand prix. Nastopilo bo mnogo svetovno znanih atletov, med temi Bubka (ki naskakuje rekord 6,07 m s palico), Jackson in Nehemiah (evropski in svetovi prvak na 110 m z ovirami), Myricks, Mei in Panetta (dvojboj na pet tisoč metrov), Kostadinova in Ashfordova.

Nogometaši Kopra še močnejši

KOPER — S ponedeljkom so s pripravi na novo prvenstvo ZNL-zahod pričeli tudi nogometaši Kopra. Po odhodu trenerja Nemanja Rosiča je rumeno modre prevzel Franci Sivko, mladi trener iz Trbovelj, njegov pomočnik pa bo Zdravko Pirc, doslej trener ene od pionirskih selekcij Kopra.

Koprčani v prestopnem roku še zdaleč niso doživeli kraha, kot ga je napovedovala opozicija, pač pa startajo v novo prvenstvo celo močnejši. Klub sta od standardnih igralcev zapustila le Jermaniš (Olimpija) in Blagoje Radovanović (Sloboda Tuzla), toda iz obeh klubov Koper odškodnin še ni prejel in njun nastop za nova kluba je vprašljiv. Za eno leto je Koper posodil Jadranu v Dekane Grmeka in Knafelca, vsi ostali pa so ostali zvesti, med katerimi ima proste roke še Čosič, ki si išče angažma v Turčiji.

»Iz Dekanov sta se vrnila Trajber in Krstič, iz JLA se je vrnil Marsič in edini novi imeni sta Glavonjič iz Čačka ter Safar iz okolice Varaždina. Ob navedenih smo v delo prve ekipe vključili najbolj obetavna mladince

Koradina in Sabadina«, nam je uvodoma povedal novi učitelj Sivko, ki meni, da bo novi Koper prav tako dober, če ne še boljši, kot je bil preteklo leto.

»Seveda bomo morali pošteno zasukati rokave«, je še dodal in že doppelj svoje varovance na prvi trening, ki ga je opazovalo lepo število najbolj vnetih privržencev rumeno modrih.

(Kreft)

obvestila

TPK SIRENA
vabi vse otroke od 8. do 14. leta starosti, da se udeležijo tečaja za jadrnice optimiste, ki bo od 24. t. m. do 4. avgusta. Vse podrobnejše informacije in navodila dobite na pomorskem sedežu kluba (Miramarski drevored 32) v popoldanskih urah (tel. 422696).

SPDG - REKREACIJA
organizira 30. in 31. julija dvodnevni izlet v Triglavsko pogorje. Odhod s Travnika ob 5.00. Predhodna vadba na trim stezi v Pevni in sicer 24., 26. in 28. julija ob 19.00.

Portualeju balinarski turnir Kraškega doma

V nedeljo je balinarska sekcija kulturnega društva Kraški dom pod pokroviteljstvom občine Repentabor organizirala tradicionalni mednarodni balinarski turnir ob priliki 27. razstave terana in pokušnje belih vin. Turnirja se je udeležilo dvanajst četverk z obeh strani meje. V zadovoljivih vremenskih razmerah so se nastopajoči pomerili v Repnu in Zgoniku, prisotni pa so bili prič nekaterim zelo zagriženim in napetim bojem, dve srečanja pa sta potekali povsem enosmerno in se zaključili z rezultatom 11:0. V finale sta se uvrstili četverki Bresta, ki je v prvem izločilnem srečanju po pravi maratonski borbi le po dodatnem metu izločil Kraški dom B in Portuale, ki je po treh prepričljivih zmagah nekoliko tvegale le v finalu, saj je po vodstvu z 8:6 dopustil balinarjem iz Cerknice, da so v enem samem lučaju prišli do štirih točk in povedli z 10:8, a več niso zmogli. Pristaniščniki so se postavili v ospredje tudi s pozdravom, saj so ob tej priložnosti svoj tradicionalni hurra zamenjali s slovenskim zdravem, kar je prijetno presenetilo vse nastopajoče.

Izidi nedeljskega tekmovanja so bili naslednji:
SKUPINA 1: Danica - Nabrežina 11:4, Komen - Nabrežina 7:8, Komen - Danica 10:8. Napredovala je Danica.
SKUPINA 2: Kraški dom A - Burja 11:10, Rovte - Burja 11:1, Rovte - Kraški dom A 11:4. Napredovale so Rovte.
SKUPINA 3: Kras - Logatec 11:0, Portuale - Logatec 11:5, Portuale - Kras 11:3. Napredoval je Portuale.
SKUPINA 4: Cerknica - Kraški dom B 11:10, Kraški dom B - Pliskovica 11:0, Cerknica - Pliskovica 10:6. Napredovala je Cerknica.

POLFINALE: Portuale - Danica 11:1, Cerknica - Rovte 11:9.
FINALE ZA 3. MESTO: Rovte - Danica 11:0.
FINALE ZA 1. IN 2. MESTO: Portuale - Cerknica 11:10. (Z. S.)

Davor Zupancič 14. Meje nemogočega Kratek pregled svetovnega alpinizma

Človekovo nenehno iskanje pusto-lovščine, ki ima kot osnovo znanost, raziskavo in geologijo in ki jo imenujemo alpinizem, se v tem obdobju bliža višku. Danes bomo namreč pisali o zadnjem obdobju osvajanja sten. Začelo se je pri skromnih vrhovih, da bi končno pristalo v obliki rafiniranega športa in akrobatskega mojstrstva v dobi šeste stopnje.

Dülfer in se prej Piaz in Preuss so na posameznih mestih nekaterih smeri gotovo dosegli šesto stopnjo, toda niso zmogli velikih vzponov, kjer so težave od začetka do konca ekstremne in kjer, kot pravi Matjaž Kmecl, zabrede

človek v tisti mejni položaj, v katerem občuti pristno eksistenco, avtentično bivanje.

Tovrstne smeri pa so že visele v zraku. Manjkal je samo še človek oziroma alpinist, ki bi znal združiti vse nauke in izkušnje pionirjev ter se z vrhanom mero lotil takega vzpona. Previsnih, nerazčlenjenih sten, ali bolje aren, v katerih bi se sodobni gladiatorji borili za življenje z nenehno smrtno nevarnostjo, v alpskem loku ne primanjkuje. Za take podvige pa so najprimernejši Dolomiti.

MOGOČNA STENA CIVETTE
Kje naj bi nastala taka smer, kje, če

ne v orjaški, 1100 metrov visoki severnozahodni steni Civette? In kdo naj bi to smer zmoget, če ne Solleder, dedič Dülferjeve in Preussove izkušnje ter novi predstavnik takrat izredne nemške plezarije?

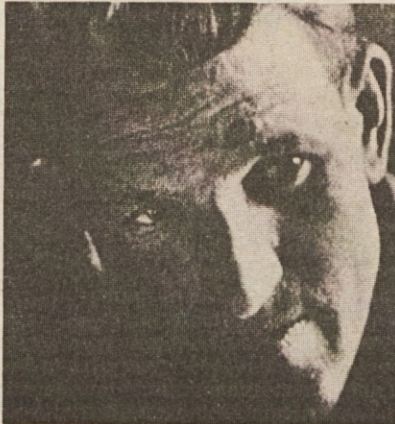
Emil Solleder, letnik 1889, se je plezalsko izuril v domačih bavorskih gorah, to se pravi v Kaiserju in Wettersteinu. Znanje, ki si ga je tam pridobil, je leta 1925 prenesel v Dolomite, kjer se je takoj postavil v ospredje z novo smerjo v severni steni Furchette, ki jo je neuspešno naskakoval že Dülfer. Istega leta je Solleder zmogel podvig, ki je zapiisan s svetlimi črkami v zgodovini alpinizma: 7. avgusta je z Gustavom Lettembauerjem v petnajstih urah in z uporabo samo petnajstih klinov preprezal čudovito severnozahodno steno Civette. Nova smer je bila ocenjena, prvič v zgodovini, s šesto stopnjo. Leto kasneje se je z uspehom poskusil tudi v vzhodnem predelu Sass Maorja in tako zaključil svojo izredno trilogijo.

Vrata v ekstremni alpinizem so se z vzponom v Civetti na stečaj odprla. Skoznje so iz kaotičnega življenja medvojne dobe, ki ga označujeta italijanski fašizem in nemški nacional-socializem, stopili gorniki v začarani svet nedotaknjene narave. In glej,

čudo, med njimi je bilo lepo število prav nemških in italijanskih plezalcev. Iz tiste dobe so alpinisti, katerih vzponi še danes vzbujajo spoštovanje, v njihovih smereh pa se poskušajo samo najboljši med najboljšimi.

Nemčijo so tedaj zastopali, čeprav se njihova filozofija ni ujemala s Hitlerjevo, alpinisti kot Welzenbach, najboljši plezalec v ledu in ustanovitelj

težavnostne lestvice; Mathias Auckenthaler, ki se je iz rodnega Innsbrucka odpravil v gore peš, ker ni imel denarja niti za najkrajšo avtobusno progo; Hans Steger, znan po svojih vzponih v Catinacciu; Rudolf Peters, ki je med drugim preprezal severno steno Gamsove matere v Julijskih Alpah, ter Fritz Wiessner, uveljavljeni plezalec Severnotirolskih Alp.

Emil Solleder (1889-1931) je prvič v zgodovini alpinizma preprezal šesto stopnjo

Willo Welzenbach (1900-1934) je morda največji alpinist v ledu vseh časov

Naročnina: mesečna 16.000 lir - celoletna 192.000 lir; v SFRJ številka 3.500 - din, naročnina za zasebne mesečno 30.000 - din, trimesečno 85.000 - din, letno 320.000 - din, upokojenci mesečno 25.000 - din, trimesečno 65.000 - din, polletno 120.000 - din, letno 240.000 - din. Naročnina plačana vnaprej se med letom ne poviša.

Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska, Trst 13512348
Za SFRJ - žiro račun 51420-603-31593
ADIT 61000 Ljubljana
Kardeljeva 8/II. nad. - telefon 223023

Oglaš - Ob delavnih trgovskih 1 modul (šir. 1 st. viš. 23 mm) 72.000 lir. Finančni in legalni oglaš 1 modul (šir. 1 st. viš. 23 mm) 108.000 lir. Mali oglaš 760 lir beseda. Ob praznikih povšek 20%. IVA 19%. Osmrtnice, zahvale in sožalja po formatu. Oglaš iz dežele Furlanije-Julijske krajine se naročajo pri oglašnem oddelku PUBLIEST - Trst, Ul. Montecchi 6 - tel. 7796-688, tix 460270 EST 1, iz vseh drugih dežel v Italiji pri podružnicah SPI.

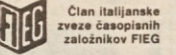
primorski dnevnik

19. julija 1989

TRST - Ul. Montecchi 6 - PP 599
Tel. (040) 7796-600 - Tlx 460894
GORICA - Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 533382 - 85723
CEDAD - Ul. Ristori 28
Tel. (0432) 731190

Odgovorni urednik Marko Waltritsch

Izdaja
in tiska

Rasistični izpadi so sedaj zajeli tudi športna društva

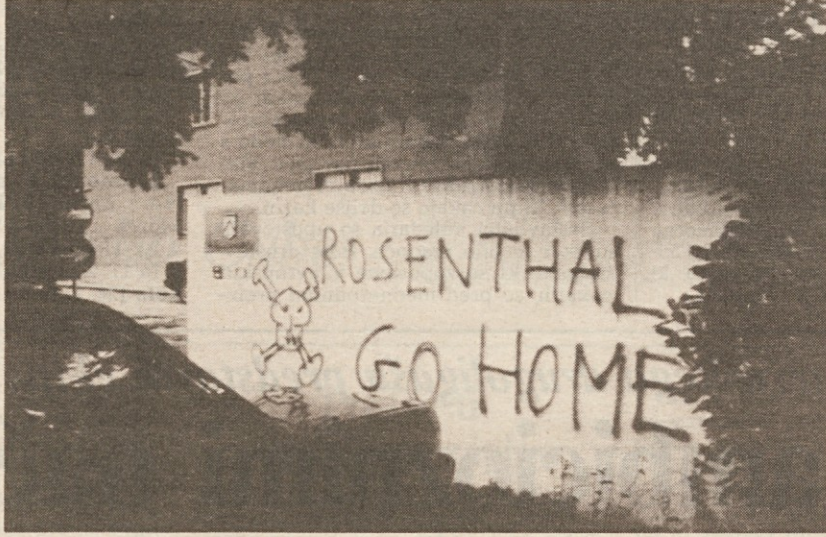
Izraelski nogometaš Ronny Rosenthal tarča groženj s strani »navijačev«

VIDEM — Rasistični izpadi, ki so zlasti zadnje dni pretresli državo, se žal še nadaljujejo. Tokrat je bil tarča žalitev in groženj Ronny Rosenthal, izraelski nogometaš, ki ga namerava prevzeti videmsko nogometno društvo Udinese.

Demokratske Videmčane in prave ljubitelje športa je v ponedeljek zjutraj čakalo neprijetno presenečenje: poslojpe, kjer ima nogometno društvo svoj sedež, so »neznanci« pre-mazali z žaljivimi napisi proti Rosenthalu, s katerimi ga »vabijo«, naj se pobere domov, drugi napisi pa mu grozijo s krematorijsko pečjo. Vendar kaže, da še ni vse. Že prejšnji teden, ko se je razširila vest, da namerava Udinese prevzeti tega izraelskega igralca, so na sedež društva prišli številni anonimni telefonski klici, ki so tako voditeljem kot nogometašu grozili s fizičnim obračunavanjem. Za nekatere navijače namreč Izraellec ne sme obleči črno belega dresa.

Vodstvo Udineseja doslej še ni dalo nobene uradne izjave, verjetno tudi zato, ker je predsednik društva Gianpaolo Pozzi na počitnicah, tehnični vodja Marino Mariottini pa se prav ta čas mudi v Južni Ameriki, kjer se s tamkajšnjimi društvi pogaja za prevzem argentinskega nogometaša Sen-sinija. Ronny Rosenthal pa je kljub vsemu od včeraj v Vidmu, kjer se bo podvrjel še nekaterim zdravniškim pregledom.

Na sliki (Telefoto AP): rasistični napisi na pročelju sedeža nogometnega društva Udinese

»Vojna« v Kolumbiji

BOGOTA — Prava državljanska vojna, ki razsaja v Kolumbiji, je od začetka leta terjala več kot 13.000 žrtev. Gre torej za pravi pokol, za katerega so počasi poskrbeli gverilci in skupine desničarskih skrajnežev, ki »podpisujejo« umore približno 68 oseb na dan.

Po poročilih krajevnih oblasti, je največ žrtev v severovzhodni pokrajini Uraba, ki je po svetu znana predvsem zaradi impozantnih nasadov bananovcev. V tem predelu je prav v zadnjem mesecu izbruhnila vojna med gverilci in predstavniki desnice, ki je na tem območju izredno močna v glavnem tudi zaradi podpore, ki jo uživa s strani trgovcev z mamili.

Iz teh krajev prihaja kar 80 odstotkov kokaina, ki ga Kolumbija izvažna v svetovno tržišče, predvsem v ZDA. Žrtve pa so v glavnem predstavniki sindikalnih organizacij, ki ščitijo pravice delavcev v nasadih bananovcev in se borijo za spoštovanje človekovih pravic.

Državljanjska vojna v glavnem napreduje na podlagi bombnih atentatov, ki so najbolj priljubljeno orožje tako gverilcev kot desnice. Od začetka leta je bilo kar 374 bombnih akcij, zaradi katerih je umrlo na tisoče ljudi, med katerimi tudi mnogo civilistov. Po pisanju dnevnika El Siglo, naj bi desničarske teroriste pripravili Izraelci, Američani in Zahodni Nemci.

Zichova smrt je še vedno skrivnostna

VARŠAVA — Duhovnik Sylwester Zich, ki so ga prejšnji teden našli mrtvega na avtobusni postaji v nekem počitniškem središču ob Baltiku, je slutil, da se mu bliža konec. Preiskovalci so namreč našli njegovo duhovno oporoko, napisano v obliki dnevnika, ki nosi datum »oktober 1987«. Leto prej so Zicha izpustili iz zapora, potem ko je predsedel 4 leta od določenih šest. Zich je moral v zapor, ker je nudil zatočišče dvema morilcema, ki sta bila obtožena umora nekega policijskega agenta.

Pravi vzroki Zichove smrti pa so kljub opravljeni obdukciji še neznani. Na truplu so zdravniki zasledili več injekcijskih vbodov, ugotovili so zlom enega rebra in površinske rane po glavi ter ureže okrog ust. Zich je malo pred smrtjo spil tudi veliko količino alkohola, bil pa je skoraj tešč.

Televizijska izjava nekaterih prič je vzbudila veliko ogorčenje med Poljaki. Ti očividci so namreč povedali, da je Zich dobro uro popival v družbi neznanege moškega, kdor ga je poznal pa prisega v duhovnikovo abstinenco.

Varnostni pasovi še burijo duhove

RIM — Varnostni pasovi so ponovno predmet politično-filozofskih razprav v parlamentu, nekemu milansku odvorniku pa gre zasluga, da se bodo o ustavnih legitimnosti zakona o varnostnih pasovih ukvarjali tudi na sodišču.

V prvem primeru gre za polemiko med predsednikom senatne komisije za prevoze Bernardijem in senatorjem Dell'Osso. Bernardi trdi, da je treba imeti privezane pasove tudi v mestnih središčih, Dell'Osso pa zagovarja stališče, da je v vlemestih promet že

tako počasen in »nenevaren«, da bi se lahko mirno odrekli pasovom.

V drugem primeru pa gre za donkihotski podvig nekega odvornika, ki je plačal globo zaradi vožnje brez varnostnih pasov izključno zaradi tega, da bi lahko potem šel pred sodnike in tudi sam zagovarjal stališče, da je zakon v nasprotju z ustavo.

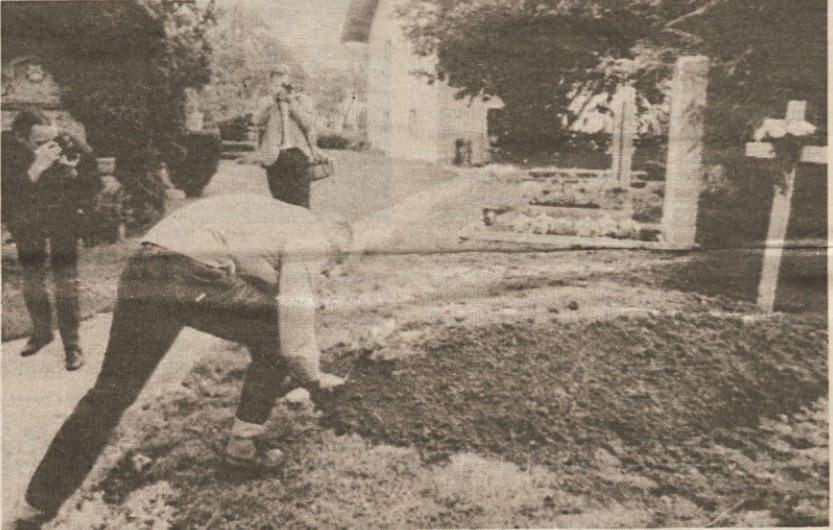
Podobna filozofiranja so očitno možna le v državi, ki je poleg obveznih pasov uvedla še niz izjem (višina, no-sečnost, parkiranje itd.).

Sodniki obsodili la Repubblica zaradi članka o poslancu Gunnelli

RIM — Na prvem rimskem sodišču se je včeraj zaključil proces proti novinarki Miriam Mafai in odgovornemu uredniku dnevnika la Repubblica, ki sta bila obsojena na izplačilo moralne odškodnine v vrednosti 25 milijonov lir republikanskemu poslancu Aristidu Gunnelli.

V članku, ki je bil objavljen na dnevniku la Repubblica, je novinarka Miriam Mafai tudi po mnenju sodnikov žalila italijanskega politika. Novinarka je sicer le namigovala, iz celotnega članka pa naj bi se lahko sklevalo, da je poslanec Gunnella velika riba v mafijskih organizacijah. Sodniki so torej upoštevali Gunnellove pritožbe in obsodili dnevnik, naj dvakrat objavi tekst razsode in to v črkah, ki so dvakrat večje od običajnih. Poleg tega bo morala la Repubblica kriti vse sodne stroške in izplačati honorarje odvornikom. Poslanec Gunnella se je še posebno vneto boril za svoj ugled, ker je prav po objavi reportaže na Repubblica izbruhnil škandal tudi v parlamentu. O Gunnellovi domnevni pripadnosti mafijskim krogom je bil v Italiji govor več kot dva meseca, kar je po mnenju poslance resno ogrozilo njegovo politično dostojanstvo.

Mojstra Herberta von Karajana pokopali v Anifu pri Salzburgu

DUNAJ — S strogo zasebnim obredom, ki so se ga udeležili le najbližji sorodniki in le nekaj zvestih prijateljev, so predsedničinim pokopali Herberta von Karajana. V malem pokopališču v Anifu se je skupinica zbrala ob pol desetih zvečer pred grobom družine von Karajan, v katerega so položili pokojnega dirigenta. V salzburški stolni cerkvi se bodo poklonili spominu preminulega mojstra v nedeljo, ko mu bodo dunajski filharmoniki posvetili Mozartov Requiem. Von Karajanu pa se bodo slovesneje posvetili 30. julija na salzburškem festivalu, ko se bodo umrlega glasbenika spomnili umetniki, kolegi in druge izstopajoče osebnosti, ki so ga poznale.

Na sliki (telefoto AP): leseni križ zaznamuje grob, v katerega so predsedničinim položili dirigenta Herberta von Karajana.

Nelson Mandela praznoval 71. rojstni dan

Žena Nelsona Mandele Winnie z odvornikom Dulahom Omarjem ob prihodu v Cape Town (Telefoto AP)

NAIROBI — Najbolj slavni zapornik na svetu, voditelj Afriškega nacionalnega kongresa (ANC) Nelson Mandela, je včeraj praznoval svoj 71. rojstni dan.

Nekateri trdijo, da Mandela hkrati praznuje diplomu pravne fakultete, ki jo je dobil pred kratkim, ko je diplomiral na južnoafriški dopisni univerzi. Na vrtu udobnega bungalova z bazenom in več sobami, ki je na kmetiji zapora Victor Verster v majhnem mestu Paari kakšnih 40 kilometrov iz Capetowna, so se zbrali vsi člani Mandelove družine, žena Winnie («Danes se bomo postili in ne slavili»), dve hčeri in sedem vnukov in vnukinj, družinski odvorniki in drugi.

Prvič so na tako pomembno slavno povabljeni tudi drugi zaprti prvaki Afriškega nacionalnega kongresa, ki so bili na dosmrtno ječo obsojeni skupaj z Mandelom: Walter Sisulu (njegova žena Albertina je voditeljica najbolj vplivne protipartheidske združene demokratične fronte, UDF, ki je bila te dni na turneji po ZDA in Veliki Britaniji, kjer je pozivala k uvedbi ostrih ekonomskih sankcij proti Južni Afriki), Andrew Mlangeni, Raymond Mhlaba, Ahmed Kathrada in Elias Motsoaledi. Pretorijska vlada je prvič dovolila prvakov Afriškega kongresa, da so se zbrali in za to priložnost so jim menda v Capetownu celo sešili nove praznjne obleke.

Od lanske jeseni, ko je Mandela okreval po tuberkulozi, so ga s privatne klinike, na kateri se je za kapjo zdravil tudi predsednik Pieter Botha, premestili v udobno hišo na zaporniškem posestvu, ki je last nekega jetniš-

kega paznika. Mandela ima v novem zaporu, ki bolj spominja na hišni pripor, vso udobje in je v »družbi« z dvema belcema, z jetniškimi čuvajem in kuharjem, ki pripravlja jedi samo za slavnega zapornika. Po premetitvi v bungalov so Mandelu dovolili, da ga člani družine lahko obišejo kadarkoli, čeprav je žena Winnie ta privilegij zavrnila in pravi, da ga bo še naprej obiskovala tako kot v zaporu Pollsmore v Capetownu, enkrat na mesec po tričetrt ure.

V Južni Afriki menijo, da je malone javno praznovanje Mandelovega rojstnega dneva še en korak k njegovi izpustitvi, brez česar si seveda ni mogoče predstavljati pogajanj med belsko manjšinsko vlado in vodstvom prepovedanega Afriškega nacionalnega kongresa in med drugimi črnskimi emancipacijskimi organizacijami. Večinoma sicer pravijo, da Mandela pred parlamentarnimi volitvami 6. septembra ne bodo izpustili, ker bi to preveč šokantno vplivalo na bele volilce, ki bi utegnili obrniti hrbet vladajoči nacionalni stranki. Temu bi se v Pretoriji hoteli na vsak način izogniti in podaljšati vladavino nacionalistov, ki se je začela leta 1948. Res pa je, da tudi presenečenja za Mandelovo izpustitvijo niso izključena. Konec koncev je to najbolj zgovorno dokazal sam predsednik Pieter Botha, ko se je 5. julija prvič tajno sestel z Mandelom in s tem osupnil domačo in tujo javnost. Ali imajo v Pretoriji na zalogi še kakšno podobno presenečenje?

AVGUST PUDGAR

Škoda v Zagrebu znaša kar 1.660 milijard din

ZAGREB — Gmotna škoda, ki jo je povzročilo strahovito neurje 3. julija v 14 zagrebških občinah, znaša po prvih ocenah 1.660 milijard dinarjev (približno 12 milijard lir).

Te in podobne podatke so včeraj iznesli na seji izvršnega sveta skupščine mesta Zagreba, ki ji je predsedoval Zlatan Markotič. Nevhte s padavinami, ki so skoraj neprekinjeno trajale 10 ur, so prizadele predvsem občine Maksimir, Peščenico, Trnje in Center. Po še nedokončnih ocenah je voda preplavila 2.620 stanovanj, od katerih jih več kot 200 nima pogojev za ponovno vselitev. Vodna stihija je povzročila ogromno škodo zagrebški industriji, predvsem v vzhodnem delu glavnega mesta Hrvaške, občinskemu gospodarstvu, zdravstvenim objektom, cestnemu omrežju, kmetijstvu in drugemu gospodarstvu. Veliko škodo so utrpeli tudi vzgojni in izobraževalni objekti. Skupno je bilo prizadetih 135 šol, vzgojno-izobraževalnih centrov, dijaških domov, otroških vrtcev in fakultet. Najhuje so bile prizadete živinozdravniska, elektrotehnična in kmetijska fakulteta.

Mestni izvršni svet je ugotovil, da lahko le posegi širše politično-družbene skupnosti odpravijo posledice tega katastrofalnega neurja. O ukrepih za trajno in dokončno odpravo posledic bo na svojem prvem zasedanju razpravljali tudi sabor Hrvaške.